

รายงานสถานการณ์ความย

ากจนของชนกลุ่มน้อยในส

องกงปี2014

ข้อมูลสรุป

รัฐบาลฮ่องกง

เขตปกครองพิเศษ

Economic Analysis Division
Economic Analysis and
Business Facilitation Unit
Financial Secretary's Office

Census and Statistics
Department

ธันวาคม2015

หากมีความแตกต่างหรือคลุมเครือระหว่างฉบับภาษาอังกฤษและฉบับภาษาไทยในข้อมูลสรุป นี้
ให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษ

**If there is any inconsistency or ambiguity between the English version and the Thai
version of this Executive Summary, the English version shall prevail.**

ข้อมูลสรุป

บทนำ

ES.1 ฮ่องกง โลกของเอเชียที่ซึ่งผสมผสานวัฒนธรรมที่แตกต่างเข้าด้วยกันและดึงดูดผู้คนจากเชื้อชาติอื่น ๆ ให้มาทำงานหรือตั้งถิ่นฐานในฮ่องกง บางส่วนมีอุปสรรคทางภาษาและวัฒนธรรมที่ต่างกันควบคู่ไปกับที่มีการศึกษาน้อยและทักษะต่ำ ประสบปัญหาอย่างมากในการปรับตัวและรวมเข้ากับชุมชนและพวกเขาถูกมองว่าเป็นผู้ด้อยโอกาสที่ต้องการความช่วยเหลือ รัฐบาลและคณะกรรมการเกี่ยวกับความยากจน (CoP) ให้ความสำคัญกับความเป็นอยู่ที่ดีของพวกเขา รายงานฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ลักษณะของชนกลุ่มน้อย (EMs) และเข้าใจในสถานการณ์ความยากจนของพวกเขาและรูปแบบของความยากจน ด้วยมุมมองที่ต้องการระบุกลุ่มชาติพันธุ์ที่ด้อยโอกาสมากขึ้นและประเภทของครัวเรือนที่มีความเสี่ยงของความยากจนสูง รายงานได้สรุปพร้อมผลกระทบจากนโยบายโดยตั้งอยู่บนผลการวิจัยที่เห็นได้อย่างชัดเจน

ES.2 ตามการสำรวจสำมะโนครัวปี 2011 ของแผนกสำรวจสำมะโนครัวและสถิติ (C&SD) ชาวเชื้อสายจีนเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประชากรทั้งหมดในฮ่องกงⁱ (93.5%) ในขณะที่EMsⁱⁱ (ชนกลุ่มน้อย) มีเพียง 6.5% หรือ 446,500 คน โดยสรุปEms สามารถแบ่งได้เป็นสามประเภทหลักต่อไปนี้:

- (i) **ชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ประมาณ 280,000 คน):** ส่วนใหญ่คนเหล่านี้คือชาวอินโดนีเซียฟิลิปปินส์และไต้หวันซึ่งส่วนใหญ่เป็นแม่บ้านชาวต่างชาติ (FDHs)
- (ii) **ชาวเอเชียใต้ (SAs) (ประมาณ 60,000 คน):** ส่วนใหญ่เป็นชาวอินเดียปากีสถานและเนปาลในขณะที่มีกลุ่มน้อยที่มาจากประเทศศรีลังกาบังคลาเทศ ฯลฯⁱⁱⁱ และ
- (iii) **ชาวเอเชียตะวันออก (ประมาณ 20,000 คน) และชาวต่างชาติอื่น ๆ (ประมาณ 60,000 คน)^{iv}** ส่วนใหญ่มาจากประเทศที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจและรายได้สูงเช่น คนผิวขาวญี่ปุ่นและเกาหลี

i ยกเว้นกรณีที่จะระบุเป็นอย่างอื่นประชากรทั้งหมดในฮ่องกงในการวิเคราะห์ของรายงานนี้หมายถึงประชากรที่อาศัยอยู่บนบกในครัวเรือนในประเทศโดยรวม

ii ในการสำรวจทางสถิติเชื้อชาติของผู้ตอบแบบสอบถามจะถูกกำหนดโดยการระบุตัวเอง การจำแนกประเภทของเชื้อชาติจะถูกกำหนดด้วยการอ้างอิงถึงแนวความคิด เช่นแหล่งกำเนิดวัฒนธรรมสัญชาติสีผิวและภาษา ในฐานะที่ฮ่องกงเป็นชุมชนชาวจีนส่วนใหญ่“EMs”หมายถึงคนที่ไม่ใช่คนจีน

iii ตามการจัดหมวดหมู่ของดินแดนโดยคณะกรรมการสถิติแห่งสหประชาชาติ (United Nations Statistical Commission) ประเทศSA ได้แก่ อินเดียปากีสถานเนปาลบังคลาเทศศรีลังกาอัฟกานิสถานภูฏานอิหร่านและมัลดีฟส์ เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านกรเก็บรวบรวมข้อมูลรายงานนี้รวมไว้แค่ห้าเชื้อชาติแรกเท่านั้น

iv นอกจากนี้ EMsยังรวมถึงคนประมาณ 30,000 คนของกลุ่มผสมที่ส่วนใหญ่เกิดมาเพื่อครอบครัวที่มีหลายเชื้อชาติ

- ES.3 หลังจากที่ดีตัดFDHs ออกไป ประชากร EM ในฮ่องกงอยู่ที่ 192,400 คน คิดเป็น 2.9% ของประชากรทั้งหมด (ไม่รวมFDHs) จำนวนของชาวอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ซึ่งเดิมเป็นประชากรส่วนใหญ่ของEMsได้ลดลงเหลือเพียง 18,400คนแต่ SAs ได้กลายเป็นชนกลุ่มน้อยกลุ่มใหญ่ที่สุดด้วยจำนวน 61,400 คนหรือกว่า 30% (31.9%) ของประชากร EM ตามด้วยคนผิวดำ (53,400 คนหรือ 27.8%)
- ES.4 ประชากร EM ได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยปีละ 2.7% ในช่วงสิบปีระหว่างปี 2001 และปี 2011 ซึ่งเร็วกว่าการเติบโตเพียง 0.5% ของประชากรทั้งหมดมากจากบันทึกนั้นอัตราการเติบโตที่มองเห็นได้ชัดที่สุดคือ FDHs ชาวอินโดนีเซีย หากไม่รวม FDHs อัตราการเติบโตของประชากร EM ยังคงโดดเด่น โดยเฉพาะอยู่ที่ 1.8% ระหว่างปี 2001 และปี 2011 สาเหตุหลักมาจากการเติบโตของกลุ่ม SA ซึ่งมีอัตราเฉลี่ยถึง 4.1%
- ES.5 รายงานสถานการณ์ความยากจนของฮ่องกงปี 2014 ซึ่งอธิบายอย่างละเอียดและวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนโดยรวมของฮ่องกงใน 2014 จากกรอบเส้นของความยากจนซึ่งรับรองโดย CoP ได้ถูกปล่อยออกมาในเดือนตุลาคม 2015สถิติส่วนใหญ่ในรายงานนี้ได้รับมาจากการสำรวจครัวเรือนทั่วไปซึ่งเป็นการสำรวจปกติของC&SD อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการสำรวจไม่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับEmsในครัวเรือนอย่างต่อเนื่องการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนของพวกเขาจะไม่ได้กล่าวถึงในรายงาน
- ES.6 ในมุมมองนี้รายงานนี้อ้างอิงถึงแหล่งที่มาต่างๆของข้อมูลเพื่อให้เห็นภาพที่ครอบคลุมและเปรียบเทียบจากสถานการณ์ความยากจนของ EMsในฮ่องกงมากขึ้น การวิเคราะห์ประกอบด้วยสองส่วนคือ:
- (i) **ภาพรวมของEMsในฮ่องกง:** จากการสำรวจสำมะโนครัวปี2011 ลักษณะทางประชากรและทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่ม EM หลักในฮ่องกงได้ถูกวิเคราะห์ในรายละเอียด นอกจากนี้สถิติความยากจนของชนกลุ่มน้อยต่างๆ ได้ถูกประมาณอย่างคร่าวๆ ด้วยการศึกษารูปแบบของความยากจนของพวกเขาเพื่อระบุและเข้าใจกลุ่ม EM ที่ด้อยโอกาสมากขึ้นและ
 - (ii) **สถานการณ์ความยากจนของครอบครัวชาวSA ที่มีเด็ก:**จากการสำรวจครัวเรือนที่มีเด็กนักเรียนของกลุ่มชาวเอเชียใต้ (การสำรวจเฉพาะ) ซึ่งเปิดตัวโดย C&SD ในปี 2014 การวิเคราะห์และข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับสถานการณ์ความยากจนของครอบครัวชาวSA ที่มีเด็กได้ถูกนำมาเป็นจุดหลักพร้อมด้วยการสรุปบทวนประสิทธิผลของนโยบาย

ภาพรวมของชนกลุ่มน้อยในฮ่องกง

- ES.7 จากการสำรวจสำมะโนครัว มีชนกลุ่มน้อยที่ไม่ใช่ FDH^v จำนวน 192,400 คนพำนักอยู่ใน 85,300ครอบครัวEM^{vi} ในฮ่องกงในปี 2011เมื่อเทียบกับประชากรทั้งหมด EMsแสดงคุณลักษณะของประชากรและเศรษฐกิจและสังคมที่โดดเด่นซึ่งแตกต่างอย่างมากทั่วทั้งชนกลุ่มน้อย
- ES.8 ในแง่ของลักษณะทางประชากรและสังคม EMsมีโครงสร้างประชากรที่ค่อนข้างอายุน้อยกับประชากรสูงอายุที่ยังมีมากกว่าและการแต่งงานและการแต่งงานเร็วทั้งสองอย่างเป็นเรื่องปกติทั่วไป หลายคนได้ตั้งรกรากอยู่ในฮ่องกงและบางคนกระทั้งเกิดและเติบโตในประเทศ ลักษณะเหล่านี้สามารถหาได้จากกลุ่มSAs ในเรื่องของการศึกษาพบว่ามีการศึกษาน้อยในกลุ่มSAs และชาวตะวันออกเฉียงใต้บางคน เช่นชาวปากีสถานเนปาลและคนไทยตรงกันข้ามกับคนผิวขาวญี่ปุ่น / เกาหลีและอินเดีย เป็นที่น่าสังเกตว่าสถานการณ์ที่ไม่ค่อยดีนักได้ถูกเฝ้าดูในหมู่เยาวชนชาวปากีสถานและเนปาลในแง่ของการได้มาซึ่งการศึกษาที่สูงขึ้น
- ES.9 การวิเคราะห์ยังพบว่าขนาดของครัวเรือน^{vii} มีขนาดที่แตกต่างกันอย่างมากในกลุ่มชนกลุ่มน้อย ครอบครัวชาว SAมีขนาดครอบครัวเฉลี่ยอยู่ที่3.3คนซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของทุกครอบครัวของ EMและครอบครัวโดยรวม (2.7 คนและ 2.8 คนตามลำดับ) ในบรรดาครอบครัวของSA ครอบครัวของชาวปากีสถานและเนปาลมีขนาดใหญ่กว่า เนื่องจากจำนวนเด็กในครอบครัว SA ที่มีมากกว่า เช่น กว่าหนึ่งในสามของครอบครัวชาวปากีสถานมีลูกสามคนหรือมากกว่า
- ES.10 สัดส่วนของครอบครัวEMที่อาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยถาวรของเอกชน (ที่อยู่อาศัยเอกชน) เป็น 77.9% ในขณะที่ชนกลุ่มน้อยบางกลุ่มมีรายงานว่ามีส่วนแบ่งของที่อยู่อาศัยให้เช่าของการเคหะ (PRH) ที่สูงกว่า(เช่นครอบครัวชาวปากีสถานและไทย) นอกจากนี้ครอบครัวส่วนใหญ่ที่อยู่ในที่อยู่อาศัยเอกชนเป็นผู้เช่า นอกจากนี้ส่วนใหญ่ของผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือทางสวัสดิการสังคมแบบครอบคลุม (CSSA) มักจะพบใน SAs และชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้บางคน (เช่นชาวอินโดนีเซียและปากีสถาน)

v ยกเว้นกรณีที่ระบุเป็นอย่างอื่น FDHs ได้ถูกยกเว้นจากสถิติในรายงานนี้

vi ครอบครัวในประเทศที่มีสมาชิกที่ไม่ได้เป็น FDH EM อย่างน้อยหนึ่งคน ไม่จำเป็นว่าสมาชิกทุกคนต้องเป็น EM

vii ครอบครัวของเชื้อชาติเดียวจะสะท้อนให้เห็นอย่างมีประสิทธิภาพและเน้นให้เห็นถึงลักษณะของกลุ่มชาติพันธุ์แต่ละกลุ่มเพื่อทำให้การวิเคราะห์ง่ายและได้รับความสนใจ สถิติสำหรับครัวเรือนในรายงานนี้จะขึ้นอยู่กับครอบครัวของชนกลุ่มน้อยกลุ่มเดียวสำหรับรายละเอียดการวิเคราะห์ของโครงสร้างกลุ่มชาติพันธุ์และการจัดหมวดหมู่ของครัวเรือน โปรดดูที่ภาคผนวก 1

- ES.11 ลักษณะทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสถานการณ์ความยากจน ลักษณะคนที่อยู่ในกลุ่มชาติพันธุ์ที่ได้รับการตรวจสอบและเปรียบเทียบเพื่อให้เข้าใจในความแตกต่างของสถานการณ์ความยากจนของพวกเขา:
- (i) **องศาที่แตกต่างกันของการมีส่วนร่วมของแรงงาน:** นอกเหนือจากชาวปาเกีสถานอัตรการมีส่วนร่วมของแรงงาน (LFPRs) ของEMเพศชาย โดยทั่วไปสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมของผู้ชายในขณะที่ผู้หญิงปาเกีสถานส่วนใหญ่ไม่อยู่ในตลาดแรงงาน หากไม่คำนึงถึงเพศชาวเนปาลมี LFPR ที่สูงกว่าและเยาวชนชาวเนปาลจำนวนมากออกจากโรงเรียนเร็วเพื่อเป็นแรงงาน
 - (ii) **การกระจายอาชีพสะท้อนความสำเร็จการศึกษา:** คนผิวขาว คนญี่ปุ่น / เกาหลีและอินเดียที่มีการศึกษาสูงที่สุดส่วนใหญ่แล้วเป็นแรงงานที่มีทักษะสูง^{viii} ในทางตรงกันข้าม SAsและชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อื่น ๆ ส่วนใหญ่ทำงานที่ใช้ทักษะต่ำกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง (ตั้งแต่ 35%ถึง 40%)ของชาวปาเกีสถานเนปาลไทยและอินโดนีเซียมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพพื้นฐาน
 - (iii) **การเปลี่ยนแปลงของรายได้การจ้างงานและรายได้ครัวเรือน:** ค่าจ้างของคนผิวขาวชาวญี่ปุ่น / เกาหลีและอินเดียมีค่าจ้างที่ต่ำกว่าในตลาดแรงงานด้วยรายได้ที่สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในขณะที่กว่า 60% ของชาวปาเกีสถานเนปาลไทยและอินโดนีเซียที่ถูกจ้างมีรายได้ที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม เนื่องจากจบการศึกษาน้อยและสัดส่วนของผู้ใช้แรงงานที่มีทักษะต่ำที่สูงขึ้น เกี่ยวกับรายได้ครัวเรือนของชาวปาเกีสถานไทยและอินโดนีเซียที่ค่อนข้างต่ำ นอกเหนือจากรายได้ที่น่าเบื่อของผู้ที่ทำงานแล้วยังเป็นผลมาจากส่วนหนึ่งเป็นเพราะสัดส่วนที่น้อยลงของเศรษฐกิจครัวเรือนระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์เหล่านี้
- ES.12 ใช้เส้นความยากจนของปี 2011 กับข้อมูลการสำรวจสำมะโนครัวปี 2011 อัตราความยากจน EM หลังการแทรกแซงถูกประเมินเป็น 13.9% ในปี 2011 ซึ่งต่ำกว่าอัตราความยากจนโดยรวมหลังจากการแทรกแซงเงินดำเนินการในช่วงเวลาเดียวกันที่ 15.2% ในกลุ่มชนกลุ่มน้อย อัตราความยากจนของ SAs ค่อนข้างสูงที่ 22.6% ซึ่งสูงกว่าEMsโดยรวมในกลุ่มเศรษฐกิจและสังคมจำนวนมาก สถานการณ์ความยากจนของพวกเขาประกันถึงสิ่งที่กังวล
- ES.13 สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในลักษณะดังกล่าวข้างต้นสถานการณ์ความยากจนของกลุ่มSA ยังแตกต่างกันชาวอินเดียนส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาและมีทักษะสูงกว่า และดังนั้นจึงมีความสุขกับรายได้ที่สูงขึ้นด้วยอัตราความยากจนที่ 9.7% แม้การศึกษาที่ได้รับและระดับทักษะนำเป้าชาวเนปาลมีส่วนร่วมของแรงงานที่ค่อนข้างสูงและครอบครัวที่ทำงานของพวกเขาได้

ยเฉลี่ยแล้วมีสองคนที่ทำงาน ดังนั้นพวกเขาจึงมีความสุขกับรายได้ครัวเรือนที่สูงขึ้นและมีอัตราความยากจนที่ 13.6% ในทางตรงกันข้ามป่ากีสถานมีลักษณะการจ้างงานคล้ายกับของเนปาล แต่มีส่วนร่วมแรงงาน (โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพศหญิง) ที่ค่อนข้างต่ำ พวกเขามีครอบครัวขนาดใหญ่และมีเด็กจำนวนมาก มีจำนวนสมาชิกในการแบ่งเบาภาระครอบครัวที่จำกัด สถานการณ์ความยากจนของพวกเขารุนแรงที่สุดในกลุ่มซึ่งมีอัตราความยากจนถึง 50.2%

ES.14 การสืบสวนในรูปแบบของความยากจนในหมู่ EMsยังแสดงให้เห็นว่าอัตราความยากจนลดลงสำหรับครัวเรือนที่มีสัดส่วนของจำนวนสมาชิกที่ทำงานและมีคนที่ทำงานใช้ทักษะที่สูงขึ้นเพิ่มขึ้นนอกจากนี้ความเสี่ยงของความยากจนโดยทั่วไปจะสูงขึ้นสำหรับกลุ่มที่มีอัตราส่วนของการพึ่งพาสูงขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มEM มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในแง่ของขนาดครัวเรือนเผยให้เห็นว่ากลุ่ม SA (โดยเฉพาะอย่างยิ่งป่ากีสถาน) ที่มีครอบครัวขนาดใหญ่และมีเด็กที่ต้องเลี้ยงดูมากขึ้นต้องเผชิญกับความยากลำบากมากขึ้นเพื่อแยกตัวเองออกจากความยากจนแม้ว่าพวกเขาจะมีสมาชิกทำงานแล้วก็ตาม ดังนั้นครอบครัวที่มีเด็กมีความเสี่ยงต่อความยากจนที่สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในกลุ่มครอบครัว SA และปรากฏการณ์ที่พวกเขาอยู่ท่ามกลางคนยากจนที่ทำงานก็เป็นเรื่องธรรมดาทั่วไป สรุปว่ากลุ่ม SA เป็นกลุ่ม EMผู้ด้อยโอกาสมากขึ้นในฮ่องกงและครอบครัวที่มีเด็กจะเห็นถึงความเสี่ยงต่อความยากจนที่สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน

สถานการณ์ความยากจนของครอบครัวชาวเอเชียใต้กับเด็ก

ES.15 เพื่อวิเคราะห์และปรับปรุงสถานการณ์ของครอบครัวSA ที่มีเด็กที่มีความเสี่ยงต่อความยากจนที่สูงขึ้น C&SD ได้ดำเนินการสำรวจเฉพาะระหว่างเดือนพฤษภาคมปี 2014 และมีถุนายน 2015

ES.16 ควรจะตั้งข้อสังเกตว่ารอบการสุ่มตัวอย่างตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลนักเรียนที่รวบรวมโดย Education Bureau (EDB) เฉพาะครอบครัวSA ที่มีเด็กเข้าร่วมโรงเรียนประถมของรัฐบาลหรือโรงเรียนที่มีแผนการช่วยเหลือโดยตรงที่ถูกรวมในการสำรวจเฉพาะนี้ และครอบครัวSA ที่มีความเสี่ยงต่อความยากจนต่ำ^{ix}จะไม่รวมอยู่ในแบบสำรวจเฉพาะนี้ด้วยข้อจำกัดเหล่านี้ การวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนที่สะท้อนจากการสำรวจเฉพาะจึงไม่ควรถูกมองไม่เห็นถึงสถานการณ์ความยากจนของ SAs ทั้งหมด

ix ตัวอย่างเช่น ครอบครัว 1 คน ครอบครัวที่ไม่มีเด็กเข้าเรียน หรือมีเด็กเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาและครอบครัวที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่มีเด็กเข้าเรียนโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนนานาชาติหรือเรียนที่ต่างประเทศไม่รวมอยู่ในการสำรวจเฉพาะนี้

- ES.17 ในปี 2014 มีครอบครัว SA พร้อมเด็กจำนวน 5000 ครัวเรือน ครอบครัวชาวปากีสถานเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่ใหญ่ที่สุด (2,000 ครอบครัหรือ 39.1%) ตามด้วยครอบครัวชาวเนปาล (1,700 ครอบครัหรือ 33.1%) และอินเดีย (1,100 ครอบครัหรือ 21.7%) ประชากรของครอบครัว SA ที่มีเด็กมี 24,000 ครอบครัหรือชาวปากีสถานเนปาลและอินเดียมีจำนวนถึง 11,400 7,000 และ 5,000 คนตามลำดับและตัวเลขที่สอดคล้องกันคือ 47.2%, 29.2% และ 20.9%
- ES.18 โดยการแสดงปริมาณสถานการณ์ความยากจนของครอบครัว SA ที่มีเด็กให้สอดคล้องกับรอบเส้นความยากจนที่นำไปใช้โดย CoP จำนวนครอบครัว SA ที่ยากจนที่มีเด็กขนาดของประชากรที่ยากจนและอัตราความยากจนก่อนที่จะมีการแทรกแซงนโยบายคือ 2,200 11,600 และ 48.1 % ตามลำดับในปี 2014 หลังจากการแทรกแซงนโยบาย(เงินดำเนินการ) ตัวเลขที่สอดคล้องกันลดลงอย่างมากถึง 1,500 7,400 และ 30.8%
- ES.19 รายการเงินดำเนินการของรัฐบาลได้ช่วยให้ 4,200 คนหลุดออกจากความยากจนลดอัตราความยากจนลงถึง 17.3 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ค่าเฉลี่ยช่องว่างความยากจนของครอบครัว SA ที่มีเด็กหลังจากการแทรกแซงนโยบายคือ \$ 4,000 ต่อเดือน แสดงให้เห็นถึงการลดลงอย่างรุนแรงของ \$5,200 จากตัวเลขก่อนการแทรกแซง การลดลงดังกล่าวของอัตราความยากจนและช่องว่างความยากจนเฉลี่ยต่อเดือนทั้งคู่มากกว่าสามเท่าของตัวเลขโดยรวม (การลดลงโดยรวมคือ 5.3 เปอร์เซ็นต์และ \$ 1,500 ตามลำดับ) สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของนโยบายเงินดำเนินการของรัฐบาลในการช่วยเหลือครอบครัว SA ที่มีเด็กซึ่งเป็นภาระทางการเงินของพวกเขา
- ES.20 อย่างไรก็ตาม หลังการแทรกแซงปี 2014 (เงินดำเนินการ) อัตราความยากจนของครอบครัว SA ที่มีเด็ก (30.8%) ยังคงสูงกว่าครอบครัวโดยรวมที่มีเด็กในฮ่องกงอย่างชัดเจน (16.2%) การเปรียบเทียบลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของทั้งสองกลุ่มของครอบครัวที่ยากจนได้ชี้ให้เห็นถึงคุณลักษณะที่โดดเด่นของครอบครัว SA ที่ยากจนที่มีเด็ก:
- (i) **ครอบครัวที่มีขนาดใหญ่อย่างเห็นได้ชัด:** 58.1% ของครอบครัว SA ที่ยากจนที่มีเด็กมีสมาชิกอยู่ 5 คนและมากกว่านั้น ในขณะที่ตัวเลขที่สอดคล้องกันของครอบครัวที่ยากจนที่มีเด็กในฮ่องกงมีเพียง 15.4%
 - (ii) **สัดส่วนของสมาชิกที่ทำงานน้อยกว่าอย่างเห็นได้ชัด:** 13.8% ของประชากรที่ยากจนในครอบครัว SA ที่มีเด็กที่ถือว่าจ้างในขณะที่ยังคงการที่สอดคล้องกันสำหรับครอบครัวที่ยากจนโดยรวมที่มีเด็กในฮ่องกงเป็น 22.1% แ

x ครัวเรือนเป้าหมายของการสำรวจเฉพาะไม่ได้ครอบคลุมทุกครอบครัว SA ที่มีเด็ก อย่างไรก็ตาม ครอบครัวเป้าหมายจะเรียกรวมกันว่า "ครอบครัว SA ที่มีเด็ก" เพื่อนำเสนอผลสำรวจและการวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องในลักษณะที่ง่ายขึ้น

แม้ว่าสัดส่วนของผู้ที่อดีตเคยได้CSSA จะค่อนข้างสูง (ส่วนใหญ่ภาวะรายได้ต่ำและว่างงาน) พวกเขาก็ยังคงพึ่งตนเอง ภาระทางการเงินที่ค่อนข้างหนักของพวกเขาเป็นผลมาจากครอบครัวขนาดใหญ่ที่เป็นปัจจัยซึ่งส่งผลต่อความเสี่ยงต่อความยากจนที่สูงขึ้น

- (iii) **สถานการณ์การว่างงานอย่างรุนแรงที่เพิ่มขึ้น:** อัตราการว่างงานของประชากรของครอบครัวSA ที่มีเด็ก (16.6 %) เห็นได้อย่างชัดเจนว่าสูงขึ้นเมื่อเทียบกับสถานการณ์สำหรับครอบครัวที่มีเด็กอยู่ในความยากจนในฮ่องกง (11.1 %) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชาวเนปาลชาวปากีสถานเองก็มีอัตราการว่างงานที่สูงควบคู่ไปกับ LFPR ต่ำ
- (iv) **รายได้ที่นำเพื่อ:** ด้วยการศึกษาที่น้อยและทักษะต่ำ รายได้ต่อเดือนของผู้มีงานทำในครอบครัวSA ที่มีเด็กไม่ได้รับการปรับปรุงประเมินตามสัดส่วนคนทำงานพาร์ทไทม์ที่ค่อนข้างต่ำ / ชั่วโมงการทำงานที่ยาวนานออกไปอีก

ES.21 การวิเคราะห์ตัวเลขความยากจนของครอบครัวSAที่มีเด็ก โดยเลือกลักษณะประชากรและเศรษฐกิจและสังคมทั้งก่อนและหลังการแทรกแซงนโยบาย(เงินบำนาญ) ในปี 2014 แสดงให้เห็นถึงข้อสังเกตที่สำคัญดังต่อไปนี้:

- (i) ปากีสถานมีตัวเลขสูงถึง68.8% (หรือ 5,100 คน) ของประชากรที่ยากจนหลังการแทรกแซง ในขณะที่เด็กยังคงคิดเป็น ส่วนแบ่งสูงถึง 55.7% (หรือ 4,100 คน) หลังจากการแทรกแซงนโยบายประชากรที่ยากจนและอัตราความยากจนลดลงระดับแตกต่างกันระหว่างกลุ่มเชื้อชาติ แต่อัตราความยากจนของชาวปากีสถานและเด็กยังคงอยู่ในระดับสูงที่ 44.8% และ 34.7% ตามลำดับ
- (ii) สัดส่วนที่สำคัญของประชากรที่ยากจนที่ได้รับ CSSA ก่อนการแทรกแซง (59.5%) หรืออาศัยอยู่ใน PRH (63.5 %) มาตรการเงินบำนาญลดอัตราความยากจนของทั้งสองกลุ่มไปอยู่ที่46.9% และ 38.4% ตามลำดับ แต่ยังคง สูงกว่าเมื่อเทียบกับกลุ่มครอบครัวอื่น ๆ
- (iii) หลังจากการแทรกแซงนโยบายอัตราความยากจนของครอบครัวที่ทำงานเป็น 22.3% ต่ำกว่า 89.3% ของครอบครัวที่ไม่ได้ทำงานในเชิงเศรษฐกิจอย่างเห็นได้ชัดเจน พิสูจน์ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการจ้างงานในการลดความเสี่ยง ความยากจน
- (iv) ในหมู่ครอบครัวทำงานที่ยากจน ครอบครัวใหญ่ที่มีสมาชิก5 คนหรือมากกว่ามีส่วนแบ่งสูงกว่า 60.0% ขณะที่ 17.7 % เป็นผู้รับ CSSA สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของครอบครัวขนาดใหญ่กับสถานการณ์ความยากจนของครอบครัว ที่ทำงาน (และแม้ครอบครัวCSSA ที่ทำงานแล้ว)

ES.22 นอกเหนือจากนโยบายเงินบำนาญที่ไม่มีเงินบำนาญและนโยบายในรูปแบบเดียวกันมีประสิทธิภาพในการบรรเทาสถานการณ์ความยากจนของครอบครัวSA ที่มีเด็ก นับแต่สัดส่วนที่สำคัญของครอบครัวเหล่านี้อาศัยอยู่ใน PRH นี่เป็นการพิสูจน์ถึงผลกระทบที่โดดเด่นของนโยบายในรูปแบบเดียวกัน

ES.23 การสำรวจเฉพาะยังได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาและการมีส่วนร่วมกับชุมชนอีกด้วย รายงานนี้จะช่วยอธิบายลักษณะเหล่านี้ของประชากรที่อยู่ภายใต้ความยากจนในครอบครัวSA ที่มีเด็ก ข้อสังเกตที่สำคัญมีดังนี้:

- **การใช้ภาษา:** พวกเขาจะพูดคุยกันด้วยภาษาแม่ที่บ้านตรงกันข้ามกับการใช้ภาษาจีนและภาษาอังกฤษทั่วไปในการเรียนหรือทำงาน พวกเขามีความเชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษมากกว่าในภาษาจีน มีทักษะการฟังและการพูดดีกว่าการอ่านและการเขียน ลูกๆ ของพวกเขาเก่งภาษาอังกฤษและภาษาจีนกว่าผู้ใหญ่ แต่อ่อนการอ่านและการเขียนภาษาแม่ของพวกเขาเมื่อเทียบกับผู้ใหญ่ ขณะที่บุคคลส่วนใหญ่ที่อยู่ภายใต้ความยากจนที่ระบุไม่มีปัญหาในการเรียนหรือทำงานผู้ที่มีปัญหาดังกล่าวส่วนใหญ่เจอกับอุปสรรคสำคัญในการใช้ภาษาจีน
- **การมีส่วนร่วมกับชุมชน:** พวกเขาได้พัฒนาเครือข่ายทางสังคมกับชาวบ้านในระดับหนึ่งและเยาวชนมีเครือข่ายที่กว้างขวางมากขึ้น แต่อัตราการลงทะเบียนเลือกตั้งที่น้อยลงในกลุ่มSAs ได้สะท้อนให้เห็นถึงระดับการมีส่วนร่วมกับชุมชนของพวกเขาที่น้อยลง ในขณะที่กว่าครึ่งของพวกเขาแสดงความรู้สึกที่เป็นธรรมชาติว่าเป็นส่วนหนึ่งของฮ่องกงโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนรุ่นใหม่ นอกจากนี้ยังมีชนกลุ่มน้อยบางส่วนที่มีปัญหาในการใช้บริการรัฐบาลที่ใช้ภาษาและการสื่อสารซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญ หลายคนชี้ให้เห็นความไม่รู้ของพวกเขาในการให้บริการสนับสนุนบางอย่างนอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นทางอ้อมว่าอุปสรรคด้านภาษาอาจจะกั้นพวกเขาออกจากการเรียนรู้เกี่ยวกับการให้บริการช่วยเหลือที่มีอยู่บางอย่าง

ES.24 สมาชิกครอบครัวSA ที่ยากจนที่มีเด็กหลังการแทรกแซงโดยทั่วไปมีความต้องการบริการช่วยเหลือต่างๆ มากมาย ในบรรดากลุ่มคนเหล่านี้ที่อาศัยอยู่ภายใต้ความยากจนเด็กและผู้ใหญ่มากมายที่บ่งบอกความต้องการของพวกเขาว่าต้องการPRH และเงินช่วยเหลือจากรัฐบาล สัดส่วนที่สูงขึ้นของเด็กในครอบครัวเหล่านี้ภายใต้ความยากจนทำให้พวกเขาต้องการเรียนหลักสูตรภาษาจีนในขณะที่ผู้ใหญ่ที่ยากจนขอเรียนภาษาจีนและฝึกอบรมทางอาชีพ

ข้อสังเกตที่สำคัญ

ES.25 รายงานฉบับนี้จะวิเคราะห์และเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรและทางเศรษฐกิจและสังคมของชนกลุ่มน้อยหลักๆ ในฮ่องกงขึ้นอยู่กับผลการสำรวจสำมะโนครัวของปี 2011 ก่อน จากนั้นจะให้น้ำหนักวิเคราะห์และการปรับปรุงข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ความยากจนของครอบครัวSA ที่มีเด็กโดยการร่างผลการวิจัยจากการสำรวจเฉพาะ ในขณะเดียวกันโดยใช้กรอบ

ารวิเคราะห์ของเส้นความยากจนตามความเหมาะสมรายงานนี้แสดงภาพรวมของสถานการณ์ความยากจนของ EMS โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กลุ่ม SA ที่มีความเสี่ยงความยากจนที่สูงกว่าสามารถทำข้อสังเกตที่สำคัญต่อไปนี้:

ES.26 ข้อสังเกตที่ 1: ความเสี่ยงต่อความยากจนที่กลุ่ม EM ต้องเผชิญแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดโดยSAs (โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในครอบครัวที่มีเด็ก) ที่มีความเสี่ยงที่รุนแรงมากกว่า:

➤ **EMs ทั้งหมด:** 2011 ประมาณการของจำนวนครอบครัวยากจนขนาดของประชากรที่ยากจนและอัตราความยากจนของ Ems ในปี 2011 ก่อนและหลังการแทรกแซงนโยบายมีดังนี้

- ก่อนการแทรกแซงนโยบาย: 11,200 ครอบครัว 30,400 คน และ 15.8% และ
- หลังการแทรกแซงนโยบาย: 9,800 ครอบครัว 26,800 คน และ 13.9%

อัตราความยากจนหลังการแทรกแซงของ Ems (13.9%) ต่ำกว่าอัตราความยากจนของทั้งหมด (15.2%) หลังจากการแทรกแซงเงินดำเนินการ อย่างไรก็ตามรูปแบบต่างๆ ได้ถูกเฝ้าสังเกตทั่วทุกกลุ่มชาติพันธุ์

➤ **SAs:** กว่าครึ่งหนึ่งของประชากรEM ที่ยากจนเป็น SAs ซึ่งมีอัตราความยากจนที่สูงในหมูชนกลุ่มน้อยประมาณการในปี 2011 ของจำนวนครอบครัวยากจนขนาดของประชากรที่ยากจนและอัตราความยากจนของ SAs มีดังนี้:

- ก่อนมีการแทรกแซงนโยบาย: 3,800 ครอบครัว 16,200 คน และ 26.4% และ
- หลังจากมีการแทรกแซงนโยบาย: 3,300 ครอบครัว 13,900 คน และ 22.6%

ครอบครัว SA ที่มีเด็กมีความเสี่ยงต่อความยากจนมากกว่า

➤ **ครอบครัว SA ที่มีเด็ก:** โดยเน้นไปที่ครอบครัว SA ที่มีเด็กจำนวนครอบครัวที่ยากจนขนาดของประชากรที่ยากจนและอัตราความยากจนก่อนและหลังการแทรกแซงนโยบายในปี 2014 มีดังนี้

- ก่อนมีการแทรกแซงนโยบาย: 2,200 ครอบครัว 11,600 คน และ 48.1%
- หลังมีการแทรกแซงนโยบาย(เงินดำเนินการ): 1,500 ครอบครัว 7,400 คน และ 30.8%
- หลังจากการแทรกแซงนโยบาย(เงินดำเนินการ + ไม่มีเงินดำเนินการ): 1,400 ครอบครัว 6,600 คน และ 27.6% และ
- หลังจากการแทรกแซงนโยบาย(เงินดำเนินการ + เงินรูปแบบเดียวกัน): 900 ครอบครัว 4,100 คน และ 17.2%

หลังจากมีการแทรกแซงนโยบาย(เงินดำเนินการ) ชาวปากีสถานคิดเป็นประมาณ 70% (5,100 คน) ของประชากรที่ยากจนและมีอัตราความยากจนเป็น 44.8% ซึ่งเป็นอัตราที่สูงที่สุดของทุกกลุ่ม SA

- ES.27 **ข้อสังเกตที่2: SAs ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มสาวที่มีขนาดครอบครัวที่มีขนาดใหญ่ในแง่ของประชากรศาสตร์:**
- EMS ทั้งหมด:ในปี 2011 ประชากร Ems และ SAs ทั้งหมดมีเด็กเป็นส่วนประกอบ30% สูงกว่า 16.0% ของประชากรทั้งหมดมาก ในขณะที่มีผู้สูงอายุเพียงเล็กน้อย รายละเอียดทางประชากรศาสตร์ดังกล่าวแสดงถึงความจำเป็นสำหรับการสนับสนุนนโยบายในด้านการศึกษาและการจ้างงาน
 - **ครอบครัวSAที่มีเด็ก:**ขนาดเฉลี่ยของครอบครัวSAที่มีเด็กคือ4.8 คนในปี 2014 กว่าครึ่งหนึ่ง (51.9%) ของครอบครัวเหล่านี้เป็นครอบครัวขนาดใหญ่ที่มีสมาชิก 5 คนหรือมากกว่าในขณะที่สัดส่วนที่สอดคล้องกันของครอบครัวโดยรวมที่มีเด็กในฮ่องกงมีเพียงประมาณหนึ่งในห้าเท่านั้น (19.1%) ในบรรดาครอบครัว SA ที่มีเด็ก ครอบครัวชาวปากีสถานมีส่วนแบ่งใหญ่ที่สุดของครอบครัวขนาดใหญ่มีมากกว่า 80% (81.8%) ที่มีสมาชิก 5 คนหรือมากกว่า
- ES.28 **ข้อสังเกตที่ 3: การจ้างงานยังคงเป็นเส้นทางที่ดีที่สุดที่จะออกจากความยากจน แต่อัตราส่วนการพึ่งพาสูงทำให้เป็นเรื่องยากมากขึ้นสำหรับครอบครัวที่ทำงานที่จะพ้นจากความยากจน:**
- **การจ้างงานสามารถลดความเสี่ยงความยากจนได้:**Ems ที่อาจจะมีความเสี่ยงต่อความยากจนลดลงหากพวกเขาเข้ารับจ้างงานหรือทำงานที่มีทักษะมากขึ้น จะเห็นว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจการสร้างงานและเพิ่มทักษะเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการลดความยากจนที่แหล่งของมัน
 - **ครอบครัวSA มีความเสี่ยงต่อความยากจนที่สูงขึ้น:** แม้ว่าโดยทั่วไปจะพึ่งพาตนเอง แต่ครอบครัวSA ก็ยังคงอยู่ภายใต้ความเสี่ยงต่อความยากจนที่สูงขึ้นเพราะบ่อยครั้งที่พวกเขาต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากสมาชิกในครอบครัวที่มีจำกัด ข้อจำกัดที่จบการศึกษาที่ระดับต่ำกว่า ทำให้สมาชิกที่ทำงานส่วนใหญ่ต้องทำงานที่ใช้ทักษะที่ต่ำกว่า ซึ่งส่งผลแก่รายได้การจ้างงานที่จำกัดและรายได้ของครัวเรือน ด้วย LFPR ที่ต่ำแต่สัดส่วนของผู้ทำงานพาร์ทไทม์ที่สูง การมีส่วนร่วมของผู้หญิงในแง่ของการทำงานเพื่อรายได้ของครัวเรือนจึงไม่มากพอ นอกจากนี้ได้มีการเฝ้าดูคู่ที่มีLFPR ต่ำควบคู่กับอัตราการว่างงานที่สูงขึ้นในกลุ่มชาวปากีสถาน
- ES.29 **ข้อสังเกตที่ 4: ในขณะที่อัตราความยากจนของ SAs ลดลงอย่างมีนัยสำคัญเมื่อมีการแทรกแซงนโยบายของรัฐบาล ยังคงเป็นเรื่องยากสำหรับครอบครัวSA ขนาดใหญ่บางครอบครัวที่จะพ้นจากความยากจน:**
- **นโยบายเงินดำนินการโดยทั่วไปที่เป็นประโยชน์:**โดยทั่วไปแล้ว SAs ที่ยากจนได้รับประโยชน์จากนโยบายเงินดำนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลประโยชน์CSSA และการศึกษาในขณะที่ชนกลุ่มน้อยบางกลุ่ม (เช่นปากีสถาน) ได้รับประโยชน์จากPRH มากกว่า

- **ทำงานแต่ยังจนเป็นเรื่องธรรมดา:** หลังจากการแทรกแซงนโยบาย 62.4% ของครอบครัว SA ที่ยากจนที่มีเด็กเป็นครอบครัวทำงาน คิดเป็นอัตราความยากจน 22.3% สูงกว่า 12.4% ของครอบครัวที่ทำงานที่มีเด็กโดยรวมในฮ่องกง ในบรรดาครอบครัวเหล่านี้ 17.7% ได้รับ CSSA
- ES.30 **ข้อสังเกตที่ 5: SAs ได้จบการศึกษาน้อยน้อยและความสามารถทางภาษาเป็นอุปสรรคใหญ่ของพวกเขาสำหรับเข้าร่วมกับชุมชนท้องถิ่น:**
- **ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาจีนต่ำกว่า:** ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ SA มีความเชี่ยวชาญในการอ่านและการเขียนภาษาจีนน้อย การใช้ภาษาจีนนับเป็นความท้าทายที่สำคัญต่อพวกเขาในการศึกษาหรือที่ทำงาน
- **ผู้ปกครองที่มีการศึกษาน้อย:** การจบการศึกษาน้อยและมีความรู้ภาษาจีนที่อ่อนในกลุ่มผู้ใหญ่ SA อาจก่อให้เกิดอุปสรรคในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรหลานได้ (เช่น การขอข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาในประเทศหรือการสื่อสารกับโรงเรียน) เช่นเดียวกันกับการเข้าถึงข้อมูล (เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการบริการช่วยเหลือ)
- **อัตราที่ต่ำของการจบการศึกษาหลังระดับมัธยมศึกษา:** มันเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับเยาวชน SA บางคนที่จะจบการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา การมีส่วนร่วมในตลาดแรงงานของพวกเขาตั้งแต่อายุยังน้อยเองก็เรียกความสนใจเช่นเดียวกัน
- ES.31 **ข้อสังเกตที่ 6: ระดับของการมีส่วนร่วมกับชุมชนและการใช้บริการความช่วยเหลือหรือความช่วยเหลือทางการเงินในหมู่ SAs ค่อนข้างต่ำอาจจะเป็นเพราะอุปสรรคทางภาษา:**
- **การมีส่วนร่วมกับชุมชน:** อัตราการลงทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในระดับต่ำเป็นตัวบ่งชี้ถึงการมีส่วนร่วมกับชุมชนที่จำกัดของพวกเขา
- **บริการช่วยเหลือ:** เมื่อถูกถามเกี่ยวกับการใช้บริการช่วยเหลือบางอย่างที่ทำเพื่อ EMS ชาว SAs หลายคนระบุว่าพวกเขาไม่ทราบถึงบริการดังกล่าว นอกจากนี้พวกเขายังบอกว่าปัญหาหลักในส่วนของกรใช้บริการสาธารณะคืออุปสรรคทางด้านภาษา
- **ความช่วยเหลือทางการเงิน:** สัดส่วนของ SAs ยากจนที่ทำงานซึ่งได้รับประโยชน์จากแผนเงินช่วยเหลือด้านการเดินทางไปทำงาน (Work Incentive Transport Subsidy-WITS) ค่อนข้างต่ำ ในบรรดาครอบครัวที่ตรงตามข้อกำหนดจำกัดรายได้ มีประมาณ 6% ของคนทำงานที่ยากจนที่ขอเงินช่วยเหลือนี้ ดังนั้นโปรแกรมขึ้น ของนโยบายและบริการช่วยเหลืออื่นๆ ควรกำหนดเป้าหมายไปที่ SAs เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการแทรกแซงนโยบาย

ผลกระทบของนโยบาย

- ES.32 รัฐบาลให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการบรรเทาความยากจนโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการตอบสนองความต้องการของผู้ด้อยโอกาสที่ด้อย รวมถึง Ems ด้วยเพื่อช่วยให้พวกเขาปรับตัวเข้ากับชีวิตในฮ่องกงรัฐบาลจะแนะนำมาตรการการช่วยเหลือที่กำหนดที่เหมาะสมกับความต้องการของ Ems ผ่านที่ทำการและหน่วยงานต่างๆ ต่อไป
- ES.33 **การช่วยเหลือด้านการจ้างงานและการฝึกอบรม:** ความเสี่ยงเรื่องความยากจนมีความเชื่อมโยงกับการจ้างงานอย่างใกล้ชิด ในขณะที่การเติบโตทางเศรษฐกิจการสร้างงานและการพัฒนาทักษะนำไปสู่การบรรเทาความยากจนที่ต้นกำเนิดกระทรวงแรงงาน (LD) คณะกรรมการการอบรมเพื่อการจ้างงานและสภาการฝึกอบรมอาชีพศึกษาจะยังคงให้บริการเพื่อช่วยเหลือการจ้างงานของ EMS และให้การฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับงานอย่างเหมาะสมเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของทักษะและการเติบโตของรายได้
- ES.34 **การช่วยเหลือด้านการศึกษา:** การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการบรรเทาความยากจนจากประชากร EM ที่อายุน้อย ควรให้ความช่วยเหลือคนรุ่นใหม่ของฮ่องกงมากขึ้นเพื่อยกระดับคุณภาพของแรงงานในอนาคตโดยรวมของเรา ความสามารถในการให้ภาษาจีนเป็นกุญแจสำคัญสำหรับ Ems ในการเข้าร่วมกับชุมชนและเข้าเรียนหลักสูตรหลังระดับมัธยมศึกษา EDB จะยังคงให้ความช่วยเหลือนักเรียนและผู้ปกครองที่ไม่ได้พูดภาษาจีนต่อไป
- ES.35 **บริการสวัสดิการ:** トラบเท่าที่บริการสวัสดิการยังเป็นเรื่องที่กำลังล่ออยู่ ผู้พักอาศัยในฮ่องกงทั้งหมดที่มีความต้องการ โดยไม่คำนึงถึงสัญชาติหรือเชื้อชาติ สามารถใช้สิทธิ์ได้อย่างเต็มที่ในการเข้าถึงบริการสวัสดิการสังคมอย่างเท่าเทียมกัน トラบเท่าที่พวกเขา มีสิทธิ์และมีคุณสมบัติตามข้อกำหนด สำนักงานแรงงานและสวัสดิการจะยังคงให้ความช่วยเหลือ EMS ในการเข้าร่วมกับชุมชนท้องถิ่นผ่านบริการต่าง ๆ รวมถึง บริการสวัสดิการสำหรับครอบครัวและเด็กบริการสำหรับคนหนุ่มสาวบริการทางสังคมด้านการแพทย์ แผนประกันสังคมต่างๆ เป็นต้น เพื่อช่วยบรรเทาปัญหาการปรับตัวของพวกเขาและเสริมสร้างการทำงานของพวกเขาและความสามารถในการพึ่งตัวเอง
- ES.36 ในทำนองเดียวกันกรมสวัสดิการสังคม LD และสำนักเงินช่วยเหลือครอบครัวทำงานจะยังคงเพิ่มโปรโมชันของแผนที่มีอยู่ (รวมทั้งแผน WITS) และแผนเงินช่วยเหลือครอบครัวทำงานรายได้น้อยที่จะเกิดขึ้นซึ่งจะเปิดตัวในเดือนพฤษภาคม 2016 เพื่อให้ Ems ตระหนักและความเข้าใจแผนดังกล่าว ด้วยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้บริการที่ดีขึ้นแก่ผู้ที่ต้องการ

- ES.37 **การมีส่วนร่วมและเข้าร่วมกับชุมชน:** การตั้งถิ่นฐานในฮ่องกง Ems หลายคนก็เกิดและเติบโตในประเทศ พวกเขาได้กลายเป็นสมาชิกของสังคมของเรา สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับพวกเขาคือการรวมเข้ากับชุมชนและอยู่อาศัยและทำงานด้วยความสบายใจ รัฐบาลจะยังคงทำงานร่วมกันเพื่อส่งเสริมให้เกิดชุมชนในกลุ่มEMsและให้การสนับสนุนพวกเขาในขณะที่ยช่วยเหลือพวกเขาในการใช้บริการสาธารณะ เป้าหมายประชาสัมพันธ์ที่ EMs(โดยเฉพาะอย่างยิ่ง SAs) จะก้าวขึ้นมาโดยสำนักงานกิจการภายในสำหรับการดำเนินการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพและนโยบายสนับสนุนที่มีผลสำเร็จ
- ES.38 **การตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง:** รัฐบาลต้องตรวจสอบสถานการณ์ความยากจนของพวกเขาเป็นประจำผ่านการสำรวจเช่นสำมะโนครัว/ โดยการสำรวจสำมะโนครัว ประชากรจากการสำรวจสำมะโนครัวจะถูกดำเนินการโดย C&SD ในช่วงกลางปี 2016 พร้อมกับผลการวิจัยที่จะถูกปล่อยในปี 2017 ข้อมูลที่จะให้ข้อมูลทางสถิติล่าสุดเพื่อการติดตามสถานการณ์ความยากจนของ EMs(โดยเฉพาะอย่างยิ่ง SAs)